

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1073/2020
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Вујин, адвокат из ..., против туженог Друштва за грађевинарство и услуге "Мах Invest Gradnja" d.o.o. из Старе Пазове, чији је пуномоћник Марјан Гагић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 520/2019 од 26.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца АА из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 520/2019 од 26.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 520/2019 од 26.11.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови П 247/19 од 12.04.2019. године, ставом првим изреке, утврђена је вредност предмета спора у износу од 50.000,00 динара. Ставом другим изреке, тужба тужиоца против туженог је одбачена, као недопуштена.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Гж 520/2019 од 26.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба и потврђено решење Основног суда у Старој Пазови П 247/19 од 12.04.2019. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а предложио је да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије, у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/2018), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају тужба тужиоца је одбачена као недопуштена у смислу одредбе члана 194. став 1, 2. и 3. Закона о парничном поступку, пошто је тужилац тужбом тражио утврђење чињенице површине објекта који је предмет овог спора и непостојања права власништва туженог на новоизграђеним објектима наведеним у тужби, у ситуацији у којој тужилац нема правни интерес за подношење тужбе за утврђење. Тужилац, у посебној ревизији указује да су нижестепене одлуке засноване на битним повредама одредаба парничног поступка, а то није разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Осим тога, у погледу навода тужиоца о потреби уједначавања судске праксе, уз ревизију нису достављене правноснажне пресуде којима је, у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији, донета другачија одлука, што би било од утицаја на одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у том смислу.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Пошто је ово имовинско-правни спор у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке овог решења донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић